

21.IX. 2024.	PONEDJELJAK <i>Uršula</i>	+ Valent Briški	7
		+Terezija, Ivan, Marija, Bolto i Ljubica Bazijanec, Zvonimir, Vlado i Sofija Blaž	18,30
22.X. 2024.	UTORAK <i>Ivan Pavao II.</i>	+ Ivan Jelčić	7
		+ rod. Krček, Marija Baniček, Marija Domović i ob. Domitrović	18:30
23.X. 2024.	SRJEDA <i>Ivan Kapistranski</i>	Za obraćenje ob. Sitar, Ladan, Semenić, Jelica i Matotiniović	7
		+ Josip, Milka i ob. Mađarić i ob. Namjesnik	18,30
24.X. 2024.	ČETVRTAK <i>Antun Claret</i>	+ Adolf i Josipa Bratković	7
		+ Dragica, Anđelina, Magdalena i ob. Grobenski i za duše u čistilištu	18,30
25.X. 2024.	PETAK <i>Katarina Kotromanić</i>	+Valent Ledinski, Đuro i Štefica Belajić	7
		+Valent, Josip, Ivan i Dražen Grobenski	18:30
26.X. 2024.	SUBOTA <i>Zvonimir</i>	+ Kruno Kreš	7
		+ Slavko Nemeć	18:30
27.X. 2024.	30. nedjelja kroz godinu	+ Ignac i Katica Jilk	7
		ŽUPNA	9,30
		+ Kruno, Ivica i ob. Kreš	11,30
		+ Ivan, Cila, Josip i Milka Rožmarić	18,30

1416. Brzo je postao propovjednik pokore, propovijedajući po Italiji, Austriji, Njemačkoj, Poljskoj, Mađarskoj, a došao je i u naše krajeve. Mase su ga slušale često pod vedrim nebom jer i najveće crkve bijahu premalene da prime silna mnoštva željnih slušatelja. U Beču se još i danas može vidjeti vani izgrađena propovjedaonica s koje veliki propovjednik propovijedao Božjem narodu. Pošavši u Češku, silni je propovjednik obratio mnoštvo husita, vrativši ih u krilo Katoličke crkve. Kapistran je revnovao i u borbi za oslobođenje kršćanskih krajeva od Turaka. Vrhunac tog nastojanja bijaše bitka koju je g. 1456. animirao kod tadašnjeg Grčkog Beograda (današnjeg Beograda), gdje je šačica junaka od 4.000 izvojevala pobjedu nad daleko nadmoćnijom vojskom sultana Mehmeda II. Osvajača, kod koje izginu 24.000 vojnika. Kapistran je prije bitke ugledao vatrenu strjelicu s neba uperenu prema neprijatelju križa, a što je ulilo hrabrost i u njega i u kršćansku vojsku. Dva mjeseca nakon pobjede kod Beograda Ivan Kapistran je umro od kuge u Iloku te bio pokopan po vlastitoj želji u u Iloku. Veoma je bio štovan kao čudotvorac. Nakon osvajanja Iloka od Turaka 1526. tijelo Svetog Ivana je odneseno iz Iloka. U najnovije vrijeme je ustanovljeno da se nalazi u crkvi pravoslavnog manastira monahinja u Vlaškoj Bistrici (Rumunjskoj).

ŽUPNI URED SV. ANTUNA PADOVANSKOG
 Franjevačka 1,
 KOPRIVNICA
 Tel. 048/642-160
 e-mail: fra-kc@ofm.hr
 www.ofm.hr/koprivnica

UREDOVANJE
 Svaki radni dan od
 8-9 i 17-18

KRŠTENJE
 Prijava u uredovno vrijeme
 Pouka petkom u 17,00

VJENČANJE
 Obvezatan je tečaj pripreve za brak. Prijava u župnom uredu mjesec dana prije vjenčanja.

BOLESNICI
 Bolesnicima na vrijeme omogućite posjet svećenika. Bolesnike redovito pohađamo o Božiću i Uskrsu.

SPROVOD
 Nakon dogovora s Komunalcem vrijeme sprovoda prijavite u župnom uredu.

KLANJANJE
 Svake srijede poslije večernje svete mise u našoj crkvi je pobožnost euharistijskog klanjanja.

Izdaje i odgovara:
 Župni ured Sv. Antuna Padovanskog

ŽUPNI LISTIĆ
 ŽUPE SV. ANTUNA PADOVANSKOG KOPRIVNICA
 Broj 43 Godina XVII 20. listopada 2024.g

29. nedjelja kroz godinu - godina B

TRI RAZINE PONIZNOSTI

Evangelje: Mk 10,35-45

U ono vrijeme: Pristupe Isusu Jakov i Ivan, sinovi Zebedejevi, govoreći mu: »Učitelju, htjeli bismo da nam učiniš što te zaištemo.« A on će im: »Što hoćete da vam učinim?« Oni mu rekoše: »Daj nam da ti u slavi tvojoj sjednemo jedan zdesna, a drugi slijeva.« A Isus im reče: »Ne znate što ištete. Možete li piti čašu koju ja pijem, ili krstiti se krstom kojim se ja krstim?« Oni mu rekoše: »Možemo.« A Isus će im: »Čašu koju ja pijem pit ćete i krstom kojim se ja krstim bit ćete kršteni, ali sjesti meni zdesna ili slijeva nisam ja vlastan dati – to je onih kojima je pripravljeno.« Kad su to čula ostala desetorica, počеше se gnjeviti na Jakova i Ivana. Zato ih Isus dozva i reče im: »Znate da oni koji se smatraju vladarima gospoduju svojim narodima i velikaši njihovi drže ih pod vlašću. Nije tako među vama! Naprotiv, tko hoće da među vama bude najveći, neka vam bude poslužitelj! I tko hoće da među vama bude prvi, neka bude svima sluga. Jer ni Sin Čovječji nije došao da bude služen, nego da služi i život svoj daje kao otkupninu za mnoge.«

Ostala čitanja: Iz 53,10-11; Heb 4,14-16;

Prvo čitanje dvadeset devete nedjelje kroz godinu je uzeto iz knjige Izaije, u kojemu prorok s iznenađujućim detaljima opisuje muku dolazećeg Spasitelja. I mi spadamo u one opravdane čije je grijehe Isus primio na sebe. Kroz stoljeća, velike mistične duše su se uvijek iznova ganule kada su promišljale o Isusovoj patnji. Ni mi ne smijemo kršćanstvo degradirati samo na lijepe osjećaje, već se uvijek kada pogledamo na križ, sjetimo da je muka i smrt na križu našeg Gospodina bila cijena našeg spasenja. Kao nastavak prethodne misli, u drugom čitanju u poslanici Hebrejima, sveti pisac nas potiče da budemo postojani u ispovijesti vjere, kao i da se s pouzdanjem obraćamo prijestolju milosti da bismo našli milost i dobili pomilovanje kada nam je pomoć potrebna. Gotovo poput balzama padaju ove lijepe riječi na naše tjelesne i duševne rane.

Evangelje je uzeto iz knjige svetog Marka. Evanđeoski opis započinje na neobičan način: sinovi Zebedejevi, Jakov i Ivan stupili su pred Isusa s molbom da u slavi Isusovoj jedan sjedne s desne a drugi s lijeve strane. Što znači da su stupili pred njega? Zar nisu neprestano bili s Isusom, i s njim zajedno jeli i pili, pohodili gradove i sela, otkuda sada ovaj službeni oblik ponašanja?

Što bi bilo da smo mi na njihovom mjestu? Što bismo mi molili od Isusa? Neka ovoj dvojici učenika ide u prilog što su u biti tražili da mogu biti s Isusom, sasvim blizu njega. Možemo ih opravdati i tako da su se malo nespretno izrazili, a to možemo zaključiti iz činjenice da se Isus nije naljutio na njih, već ih je, pošavši od njihove nespretne molbe, uveo u osnovni dinamizam kršćanskog života: treba sudjelovati u Isusovoj patnji da bismo mogli sudjelovati i u njegovoj slavi. To je ono što je sv. Pavao rekao glede patnji: moramo upotpuniti u našem tijelu ono što još nedostaje za spas svijeta. Ne u smislu kao da Isusova muka ne bi bila dovoljna, već u smislu moramo poraditi na svojem spasenju kao i na spasenju drugih.

Isusove daljnje riječi odnose se na poniznost. Što je poniznost? Poniznost je vjerojatno jedna od najtežih vrlina, u toj mjeri, da bez Isusovog primjera i učenja vjerojatno nikada ne bismo dostigli veličinu poniznosti. Isus je, naime, sebe nazivao poniznim, i hrabrio je svoje učenike da uče od njega. Poniznost je u biti vrлина koja upućuje na Boga i izražava da čovjek priznaje Božju apsolutnu veličinu i vlast.

Poniznost ima i ljudske dimenzije. U jednom smislu čini nas sposobnim spoznati našu ljudsku veličinu, jedinstveno podrijetlo, sposobnosti koje nam je Bog dao i zbog toga se ne moramo uspoređivati s drugima. Možemo se pozvati na sv. Pavla koji je spoznao i priznao da je Božjom milošću postao to što jest. Druga posljedica poniznosti je da spoznamo našu malenost, nesposobnost, ograničenja. Ni za priznanje ovog ne trebamo se usporediti s drugima.

Ipak, ako poniznost promatramo na konkretnom području ljudskih odnosa, tada možemo uočiti da poniznost ima tri razine. Mjerilo je osjetljivost prema drugima. Prva razina poniznosti je kada primijetimo drugog čovjeka, poglavito kada je u potrebi, te suosjećamo s njim. Druga razina poniznosti je kada primijetimo čovjeka u nevolji i nastojimo mu konkretno pomoći na materijalnom ili duhovnom polju. Treća razina poniznosti je kada netko svoj život stavi u službu drugih. Isusovo upozorenje znači to da ako se netko želi istaknuti, neka bude sluga drugih. Dobro je znati da među svecima Crkve nikada nije manjkalo tako velikih a poniznih ljudi, kao npr. naš dugogodišnji misionar u Indiji, o. Ante Gabrić.

OD NEDJELJE DO NEDJELJE

LISTOPADSKE POBOŽNOSTI

Svaku večer u mjesecu listopadu u 17,50 započinje LISTOPADSKA POBOŽNOST, a zatim slijedi sveta misa. Kronicu predmole prema uobičajenom rasporedu ove skupine:

ponedjeljak: čitači

petak: redovite moliteljice

utorak: FSR

subota: Frama

srijeda: franjevci

nedjelja: razne skupine

četvrtak: župni zbor

RASPORED ŽUPNOG VJERONAUKA

Prvopričesnici imaju vjeronauk srijedom.

3a i b OŠ Antun Nemčić Gostovinski u 8 ili 15 sati

3c OŠ Antun Nemčić Gostovinski i učenici OŠ Braće Radić u 9 ili 16 sati

Krizmanici imaju vjeronauk petkom

OŠ Braće Radić + OŠ Antun Nemčić Gostovinski 8a u 8 ili 16 sati,

OŠ Antun Nemčić Gostovinski 8b – 8c – 8d u 9 i 17 sati.

Ovaj četvrtak prvi je susret za učenike 7. razreda u 16 sati u crkvi

RODITELJSKI SASTANAK

U ponedjeljak, 21. listopada u 19 sati održat će se roditeljski sastanak za učenike 2. i 3. razreda u 19 sati u crkvi

BIBLIJSKI SAT

Ponedjeljkom, poslije večernje mise održava se Biblijski sat.

Sveti Ivan Kapistranski, svećenik, franjevac, pučki propovjednik, branitelj Europe (1386. - 1456.) spomendan 23. listopada

Rodio se g. 1386. u Capistranu, u Italiji, u obitelji njemačkog podrijetla. Postao je franjevac. Na papin nalog, kao jedan od najvećih pučkih propovjednika, obišao je pola Europe. Pobjeda kršćanske vojske nad turskom vojnom kod Beograda 1456. velikim se dijelom ima pripisati njegovoj hrabrosti, zalaganju i žaru.

Umro je 23. listopada 1456. u Iloku, u Hrvatskoj, ali se njegovu grobu zameo trag. Poznati profesor Franz Spirago zorno opisuje kako se mladi pravnik Giovanni da Capestrano odriče ovoga svijeta. To je možda i najveća pouka iz njegova vrlo bogatog života pa ćemo se nastojati u to uživjeti. Moto našeg razmišljanja nek budu riječi proroka Habakuka: »Ja ću se radovati u Bogu Jahvi i klikat ću u Bogu svojem Spasitelju. Bog Jahve, moj Gospod, moja je snaga, on mi daje noge poput košutinih, i vodi me u visine« (Hab 3,18–19). Spirago piše da je sv. Ivan Kapistran jedan od najglasovitijih propovjednika svih vremena; na Sveučilištu u Peruggiji studirao je pravo te postao doktor pravnih znanosti. Tadašnji napuljski kralj 1412. postavio je mladog doktora prava sucem u Peruggiji. Oženio je kćerku najbogatijeg građana Peruggije i tako se domogao velikog bogatstva. To mu je otvorilo put do časti i blistave karijere. Ali Bog je odredio drugačije. Građani se Peruggije pobuniše protiv kralja te zatražiše suca Ivana da u ime grada pregovara s kraljem. Kad su njegovi pregovori postali bezuspješni, građani Peruggije posumnjaše u Ivana da šuruje s kraljem te ga baciše u zatvor te mu davahu za hranu samo kruh i vodu. Bilo je to g. 1413. Ivan se u toj teškoj situaciji, punoj patnje, ponadao da će se kralj zauzeti za njega, ali od toga nije bilo ništa. Bio je ostavljen na cjedilu i duboko razočaran, predan u beznađe. K tome je došao još jedan težak udarac: njegova je mlada žena, teško pogođena sudbinom svog muža, umrla od žalosti. Osim toga, oduzeli su mu svu njegovu imovinu. I tada je mladi, toliko iskušavani, čovjek brzo uvidio kako prolazi zemaljska sreća. Zato je odlučio da više neće čeznuti za zemaljskim častima i dobrima, nego čim bude slobodan krenuti drugim putem: odreći se svijeta i samo Bogu služiti. Obećanje je ispunio te u 30. godini ušao u franjevački red. Bilo je to g.